

გ ა რ ე ტ ი	ლ ი რ ს
თ ა ვ ი	გ ა ნ .
12 . . . 10 —	6 . . . 6 —
11 . . . 9 50	5 . . . 5 50
10 . . . 8 75	4 . . . 4 75
9 . . . 8 —	3 . . . 3 50
8 . . . 7 25	2 . . . 2 75
7 . . . 6 50	1 . . . 1 50
ცალკე ნომერი — ერთი შეური	

გვირი

ს ა პ ი ლ ი ტ ი კ ი დ ი ს ა ს ლ ი ტ ე რ ი ტ ი უ რ ი ს გ ა ზ ე რ ი

1877—1893

1877—1893

ეკატერინე ნოდარის ასული ნაცილი ვალისა, იძოლო-
ოზ გაბრიელის ქაცილი ვალი და ოლგა გაბრიელის ასუ-
ლი გოველაშის სთხოვნი განსვენებულის ნაცორის სოვერი-
კის მიერი გაბრიელის მის ნაცილი ვალის ნათესავთა და ნაც-
ნიბთა მობრინილნენ წლის წირვას და პანაშვითზედ, რომელიც გა-
რდაზე იქმნება შაბათს, 31 ივნისს, დილის 10 საათზედ, კუკის
სასაფლაოს წმ. ნინოს ეკლესიაში.

ტელის, 29 ივნის

მემონელი, უქეტელია, მიაქცევ-
და უკრალდებას ბ-ნ ჭ. ჭ—ძის
მაჭახლიდგან მოწერილ წერი-
ლებს, სავსეს უდიდესის ინტერ-
სით. საქართველოს ნაწილი, და-
სახლებული ჩვენ მოძმეთა მერ,
თითქმის გაპარტეატებულია, გავერა-
ნებულია და ავაზათა ბუდეო გა-
დაქცეულია. იქ, საცა ამ თავუმე-
ტის წლის წინად თუდა-ათა-ათა-
სი მკვიდრი ბინადრობდა, დადას
მეათედი ადარ დარჩენილია და, ვი-
საც წასვლა ვერ მოუსწორია, ისიც
თურმე აპირებს გამორდეს სამშო-
ბლოს, მამა-პაპათა სისხლით გა-
პოვიდებულის. სამშობლო გაუმა-
ჯურებულია მათთვის, თვალი და
გული ისმალებისგან მიუპრიათ,
იქ ჰერინები იპოვნონ ედემი, თუ-
მცა გადახვეწილთ შიმშილ-წურ-
ვილის მეტი არა უნახავთ-რა სამა-
ლეთში.

სწორედ ნამდვილი მოქალაქეო-
ბრივი დვაწლი იქნება სამშობლოს
წინაშე, თუ ვინე ამ გულ აცრუ-
ებულია პირს ხელახლა ჩვენს გენ-
ენევინებს, დაწლი საშვილისგვი-
ლო, რომელსაც, დადას თუ არა,
ხვალე, მერმის, მომვალი თავა
მაიც ლინსეულად დათვას.

წინად მაჭახლიში, მოგვით-
ხლის ბ-ნი ჭ. ჭ—ძი, სიცოცხლი

სდუღლდა, დადას ჭ. უკელაფერი
დაცემულია და ამოვარდნილია. ამო-
დენა მხრის მშვინირ სოფლის
სახლ-გარ-მიდამინ სულ გავერა-
ნებულია. მარჯვნივ და მარცხნივ
მაღალი ნავის ტევები სავსეა
როლ-სართულინის სახლებით,
რომელიც საბრალოდ გათხრე-
ბულია და აქა-იქ მინგრეულ-მი-
ცეული. მაურებლის გულს ცე-
ცხლი ეკიდება, როცა ხელა ასე
უწყალოდ ქართველთა სთულე-
ბის გაპარტეატებასთ. მშვინირი
ხეობის მზერით-გი თურმე გაცის
თვალი ვერ გაძლება!..

აი, სწორედ ამ უდაბურ და ჩვენ-
გნით მივიწყებული მხარეს მო-
გზაურობს, აგრ ეს მეორე ზაფ-
ხულია, ბ-ნი ჭ. ჭ—ძი, — მოგზაუ-
რობს მარტი, ერთ ხელში ჭოხი
უჭირავს და იღლიაში ქართული
წიგნები, ანბანი, დედა-ენა, ლო-
ცვები და სხვ. არ ერთჯება მავა-
თარ დაბრკოლებას, ვით სახლეო-
გნი ჰეტრე უდაბნოელი; საცა-კი
მივა, უკელგან ხალხს ესაუბრება,
უკითხავს წიგნებს, ასწავლის ანა-
ბანას, ასაჩუქრებს ურმათა წიგნა-
კებით და ჰეტირჯება, შემდეგაც გა-
მაგიგზავნით. დადავრემილი, ჩვე-
ნებულ გულ-აცრუებული ხალხი
ლომბიკებაში მოდის ამ სურა-
თით და აქეთ-იქით ეპატიუება, ჩვენც
გაგვაძლიერება, გვანახე და წიგნი

მოვალია. ამ ორს გარემოებას დიდი
მიშვერელობა აქვს და ძალიანაც მა-
ტულობს მოსავალი, თუ თესლიც
დიდის ფულის დახრჯვაცა.

— ყოველ მაგისაფეის, უქეველია,
განსაკუთრებული განათლება იქნება
საჭირო. საჭირო იქნება აცრელე
დიდის ფულის დახრჯვაცა.

— სრულიადც არა. ყოველს, ცო-
რად, თუ ბევრად, ჩახ ედორის და
შორმის მოყვარე კაცს, შეუძლიან
მხველე-მთესველია უნდა გაითინოს
ისეთი ნიადაგი, რომელიც მისთვის
საჭიროა. ცხადია, რომ შეუბანდის
გზაურება და ნიადაგის მომზადება
და გაჩენა სავალდებულია მხოლოდ
ისეთს კვეყნებში, საცა ძლიერ ცივა
და საცა მშრი, ულონო მამულია.
მსეთს კვეყნებში-კი, საცა პავაც კარ-
გა, მშეულიც ლონიერია და მომუ-
მი, როგორც, მაგალითად, რომის
მიდამო თქვენს კურთხეულს სამ-
შობლოში, სრულიად საკარისია,
მხენელ-მოსველმა და მებაღებ ყუ-
რადება მიაცილოს თესლის განკა-
რებასა და გადასარგველნერის კარგს

გვასწავლეო.

მაჭახლითა ურმანი აღტაცებაში
მოდიან ქართულ წიგნებში სურა-
თების სიღვით და წერილების
ავტორს გალაზე ეკონტინებინ,
ბიძავ, წიგნები გვიჩვენე და წაგი-
თხვა გვასწავლეო. ქართული ენა
მშვინირად შენახულა დადა-გაცო-
ბაში, თუმცა მაგა-გაცობას მცირე-
დად დაცემული წიგნისა მისი მი-
მარტინი აღტაცებაში და მის უნდა
მეური და გვასწავლეო.

გვასწავლეო. მაჭახლითა ურმანი აღტაცებაში
მოდიან ქართულ წიგნებში სურა-
თების მისი მიმარტინი არ უნდა
მოვალეობას, მარტინი არ უნდა
მეური და გვასწავლეო. ქართული ენა
მშვინირად შენახულა დადა-გაცო-
ბაში, თუმცა მაგა-გაცობას მცირე-
დად დაცემული წიგნისა მისი მი-
მარტინი აღტაცებაში და მის უნდა
მეური და გვასწავლეო.

გვასწავლეო. მაჭახლითა ურმანი აღტაცებაში
მოდიან ქართულ წიგნებში სურა-
თების მისი მიმარტინი არ უნდა
მოვალეობას, მარტინი არ უნდა
მეური და გვასწავლეო. ქართული ენა
მშვინირად შენახულა დადა-გაცო-
ბაში, თუმცა მაგა-გაცობას მცირე-
დად დაცემული წიგნისა მისი მი-
მარტინი აღტაცებაში და მის უნდა
მეური და გვასწავლეო.

სებთ, რაც უდავიდ ჩვენივე სი-
სხლი და ხილვია?..

ა. ფრონელი

* * კავკასიის მთავარ-მარტებელმა
გენერალ-ალიუდნი მის სიტუაციის სამშელია
ტივიმა 22 ივნისს მიულოცა მის
უმაღლესობას, ხელმწიფე იმპერა-
ტორის სახლ-წოდების დღე და მია-
ღო შემდეგ დეპეშა:

* * გულ-წოდელად გმაღლობით, მოლო-
ცვისა და კეთილ სურვილისათვის,
თევენ, ჯარა, მოხელეთა და მთლია
ძირიფას კავკასიას, საითერაც აში-
რის ბოლო გამიტაცების ხოლმე ხსოვნა.

გარიბაზ

* * შინაგან საქმეთა მინისტრმა
დამატებულია ახალი სააფთიაქო კანო-
ნი, რომლის ძალითაც აფიანების და-
ასხება შეუძლიან მხოლოდ იმათ, კი-
ნაციაც მოგვიმართავს და შეგვაძლე-
ბინებს, უფრო მომეტებული გა-
ნათლებაც მოვფნონთ. მარტინ
კაცის მეცანება, რაც უნდა მხე-
ნები, მხე-ენა, დედა-ენა, ლო-
ცვები და სხვ. არ ერთჯება მავა-
თარ დაბრკოლებას, საჭიროა შე-
ერთი განათლება. საჭიროა შე-
ერთი განათლება, მარტინი არ უნდა
მოვალეობას, მარტინი არ უნდა
მეური და გვასწავლეო.

* * ტფილისილგან წელს სამეცნი-
ლოსა უძრუნველი წარმატება კალა-
კაციას მარტინი ახალი სააფთიაქო კანო-
ნი, რომლის ძალითაც აფიანების და-
ასხება შეუძლიან მხოლოდ იმათ, კი-
ნაციაც მოგვიმართავს და შეგვაძლე-
ბინებს და გამოტაცნება არ უნდა გა-
დაგვიგზავნით. დადავრემილი, ჩვე-
ნებულ გულ-აცრუებული ხალხი
ლომბიკებაში მოდის ამ სურა-
თით და აქეთ-იქით ეპატიუება, ჩვენც
გაგვაძლიერება, გვანახე და წიგნი

* * წელს სამხედრო სამუშავნალო
აკადემიაში შესასვლელად 278 ახალ-
გაზღაც მიუკიათ თხოვნა. მათ შორის
60 ახალგაზღაც აქტის და ერთ კუ-
სტო მედალი აქვთ მიღებული სა-
შუალო სასწავლებელში კურსის გა-
დაგვიგზავნით. დადავრემილი, ჩვე-
ნებულ გულ-აცრუებული ხალხი
ლომბიკებაში მოდის ამ სურა-
თით და აქეთ-იქით ეპატიუება, გვა-
ნუ-თუ ჩვენსასაც კერ მოვუცლით,
ვერ ვეპატიუებათ და ვერ შევითვი-

* * ბოლოში ვინარით იღება ამ სამხედრო სამუშავნალო
გამოცემისაში შესასვლელად 278 ახალ-
გაზღაც მიუკიათ თხოვნა. მათ შორის
60 ახალგაზღაც აქტის და ერთ კუ-
სტო მედალი აქვთ მიღებული სა-
შუალო სასწავლებელში კურსის გა-
დაგვიგზავნით. დადავრემილი, ჩვე-
ნებულ გულ-აცრუებული ხალხი
ლომბიკებაში მოდის ამ სურა-
თით და აქეთ-იქით ეპატიუება, გვა-
ნუ-თუ ჩვენსასაც კერ მოვუცლით,
ვერ ვეპატიუებათ და ვერ შევითვი-

დედანს არავინ გამოაწერინებს....). სოფლის სკოლებს ვინ სჩივის, ქალა-ქებშიაც არ იწუხებენ თავს ზოგიერთი მასწავლებლები ჩაიხედონ დედანში. ღვთის მაღლით, თვითონ ქართული წერა იციან, თვითონ თვისი ნაწერი მეტად მოსწონთ; იღებენ და გადა-აჭრელებენ დაფას; უსუსურ ბაჟშებსაც მასწავლებლის ხელი სამაგალიოთოდ მიჩნიათ და პასძენენ გულმოლგინედ. ეხლა და ეხლა, ასე წარმოიდგინეთ, ისე-თი ხელიც შემოაქვთ ესრედ წოდე-ბულს „გამარტინივებულს“ პელავოგ-ებს, რომ სრულიად აღარ აქვს ქართული წერის მხაგასება; შენს და ლაზათს ხომ ვინდა სჩივის. ჩვენდა სამწუხაროდ, ასეთი ახლი ხელის ხმარება შემოდის ისეთს დაწესებულებებშიაც, საიდანაც გამოდიან მომავალნი მასწავლებლი სასოფლო სკოლებისა. რო-დესაც ასეთი ახალი ხელი სოფლებს მოეფინება და შეილების ნაწერს მამები ველარ გაიგებენ, აბა, გაშინ იქნება „აღრევა ბაბილონისა.“ ჩემის აზრით, ასეთის უმსგაცს ხე-ლის შემოღება რომ მოისპოს, საჭი-როა მწერლობამაც ყურადღება მო-აქციოს და მასწავლებლებმაც ხშირად განუზიარონ სხვა თანამოძმეო თავი-ანთი მოსაზრება. დღემდე მხოლოდ ბ-ნ გოგებაშვილის დედანი იხმარების და ისიც აღარსად არის გასასყიდი. ერთის და ორის კაცის ნაშრომი, რაც უნდა პატიოსნად იყოს იგი შესრულებული, მაინც მოლად ვერ დააგმაყოფილებს ხელოვნების მო-თხოვნილებას.

რადგანაც არავინ არ ისურვა ბე-ჭდით ხმის ამოღება ჩემის დედნი შესახებ, ამისიათვის მსყრს რამდენიმე სიტყვა მე თითონვე წარმოვსოჭვა ქა-რთულის წერის თაობაზე.

პირველი ჩემი აზრი დედნის შედგენი დროს ის იყო, რომ, რავედნათაც შესა-ძლოა, დამეახლოვებია ორი ხელის სტა-მბური „და „ნუსხური“. კარგად რო-დავაკირდეთ, სტამბურს ხელს ჩვენი დროის დედანზე ადგილი არ უნდ-ჭერნდეს, იმიტომ რომ ეს ხელი იყო საჭირო უსტამბობის დროს, ან როც-ძლიერ ცოტა სტამბები იყო ჩვენ ქვეყანაში. წინანდელს დროში წიგნი ისეთი ძვირი იყო, რომ რა მდენამე თუმანი ღირდა. აი, მაში ნდელი გადამწერლები სწევდნენ სტა-მბობის მაგივრობასაც და ისე მშვენივ რადაც პასავლენენ სტამბას, რომ კაც გარჩევაც უჭირს: სტამბურია თუ ხელ ნაწერი. თუმცა დიდს პატივშ-იყო სტამბური ხელი, მაგრამ ი ხელთან მაინც გაჩენილა, ძალად და ბადებულა უბრალო ხელიც, გადაბ-მული, რომელიც უფრო მარტივია და მისიათვის ადგილი საწერი. ეს ხელ არის „ნუსხური“, რომლითაც ახლ ყოველი ჩვენგანი სწერს ბარათს. სა წერად რომ უფრო ბდებილი და საჩ-ქაროა ნუსხური, ამაზედ კველა და მეთანხმება. მაშ ახლა უნდა გადაუ სწევიტო, რომელს მათგანს უნდ-მიეცეს სკოლებში აღაგი: სტამბურს თუ ნუსხურს? სკოლა ცხოვრებისა თვისაა და ცხოვრებაში სახმარი ხო ნუსხურია. სტამბური—სტამბაში უნ-და იძეჭდებოდეს.

ବ୍ୟାକରଣିକ ଧାରା

I 268

ახალგაზრდან! ღმერთიმა გაშოროთ
დარბაისლობა. კრევად იცოდეთ, თქვე-
ნი დრო არის დრო მხიარულებისა.
თუ ფინმეტ გირჩიათ, დარბაისლები და
კვეიანები უნდა იყოთო, ნუ მიაქცევთ
ყურადღებას.

გახსოვდეთ, რომ თქვენი ტუჩები
ბუდეა იმ მხიარულ ფრინველისა,
რომელსაც კოცნა ეწოდება, თქვენი
გული კიდობანია იმ წმიდათა წმი-
დისა, რომელსაც სიყვარული ჰქვიან.
დაეჭაფეთ სიცოცხლეს, სიმორნებას,
სიხარულს, სიყვარულსა. ნუ დაჰკა-
რგავთ ტყუილად ნურც ერთს წმას.
კარგად იცოდეთ, რომ თუ დროზედ
არ დაეჭაფეთ სიამორნებას..., ისე-
თვე საჭმე დაგემართათ, როგორიც
დაემართა ბალდადის ახლოს ერთის
პატია სახელმწიფოს მეფის უნკროსს
ქალსა. დიალ, ეს ქალი ძლიერ დაი-
საჯა იმისთვის, რომ „დარბაისლობა“
მოიწადინა. გნებავთ ამ საყურადღე-
ბო ამბავს მოგითხოვთ — აი ყური
დამიგდეთ.

II

სწორედ იმ დღეს, როცა ხელმ-
წიფის ქალი თექვსმეტის წლისა შე-
სრულდა, დილა ადრიანად სასახლის
ახლო დარბაზა მშვენიერი ბალი. არა-
დეს არ ენახა ხელმწიფის ქალს
ასეთი მშვენიერი ბალი. ბალი ძლიერ
დიდი იყო, ისე დიდი, როგორც მთე-
ლი ქვეყანა. ისეთი მშვენიერი ვარ-
დი და ყვავილი იყო ამ ბალში,
დომერთს გეფიცებით, გეგონებოდათ
ქარს წამოუღილა აქ ედემიდგანამ.

ხელმწიფის ქალი სიხარულით
აღარ იყო, ეს მშვენიერი ბალი რომ
დაინახა. უცებ ჩემ მოესმა:

— გამარჯვება, მხიარული ახალ-
გაზღავ!

ხელმწიფის ქალმა მოიხედა და
დაინახა კეთილი ფერია, ფართის კა-
ბით. თავზედ ოქროს გვირგვინი ედ-
გა, შემკული მზის სხივებითა. ფე-
რიამ ღიმილით უთხრა ხელმწიფის
ქალს:

— ჩემთვა კარგო, შენ ქალი იმ
ხანში ხარ, როცა ამ მშვე-
ნიერ ბალის კარები უნდა გაგე-
ლოს. მო, ამ ბალში შემოლი.

სულ უბრალო კაცის ქალიც რომ
იყვე, ამ ბალში შესვლას არავინ
დაგრძლის, რადგანაც დღეს დილა
ადრიან, ტოროლის გალობა გაისმა
თუ არა, თექვსმეტის წლისა შესრუ-
ლდი. შედი ამ მშვენერ ბალში, ნუ
რავისი და ნურატრისა ნუ გეშინიან.
მოწყვიტე ეს ჩინებული ვარდი და
თავგული შეჰქარი, რომელიც მთელ
შენ სიცოცხლეს სასიამოენოდ დაგ-
რჩება, რადგანაც ამ ვარდს სახე-
ლად ეწოდება: „ალექსი, კოცნა,
ღიმილი სიყვარულისა“.

ვერ წარმოიდგენთ, როგორ ესია
მოვნა ხელმწიფის ქალს კეთილ ფე-
რიას სიტყვები. ფერიამ ნება მის-
ცა, ეს მივენიერი ვარდები დაწყვი-
ტე და შინ წაიღოო.

ფერიას მაღლობა მოახსენა, სიხა-
რულით გაექანა ბალში და ის ისიც
ერთი მშვენიერი ვარდი უნდა მოე-
წყვიტა, რომ უცბად...

დგა,—დაიწყო ჯუჯა კამა ხრინწია-
ნის ხმით—გაგონლია! ახალგაზღა-
ქილი მარტოლ-მარტო დარბის გაღ-
ში და ვარდსა სწყებს! განა შინ
საქმე არა გაქვთ-რა? ვინ უნდა უუ-
როს ყური მოსამსახურეთ? ოთახი
ვინ უნდა დაალაგოს? ვინ დააწყობს
რიგზედ მურაბის ქილებსა? დარწმუ-
ნებული ვარ, რომ მამი თქვენის ქუ-
ლაჯას დღეს აწყვეტილი ლუგმა არ
დააკერეთ. გასწიო ემ სათში სახლ-
ში, და დროს ნუ ჰყარგავთ უბრა-
ლოდ! გიპოვნიათ რაღა საქმე, ბალ-
ში დარბიხართ და ვარდსა სწყვეტავთ,
იმის მაგიერ, რომ სახლში იჯდეთ და
მზარეულებს თვალ-ყური აღვნიოთ,
საჭმელი რიგიანად მოხარშონ!

— ბატონო ჯუჯავ, კეთილმა ფე-
რიამ მითხრა რომ...

— თქვენ ფერისა არა გაეგება-რა,
კარგად იცოდეთ, ეს ვარდი ისეთი
მშვენიერი არ არის, როგორც გეჩ-
ვენება. მართალია, ლამაზი ვარ-
დი-კია მაგრამ ხელს მოჰკილებ
თუ არა, მაშინვე დაგწვავს ცი-
ცხლივით. ესეც არა კმიარა, ეგ
ვარდები მთელს სიცოცხლეს მოგი-
წამლავს. იცი, რა ეწოდება სახე-
ლიად მაგ ვარდებსა? — „ცრემლი, სასო-
წარკვეთალება და მწარე მოგონება
დაკარგულ ბედნიერებისა.“

IV

დაფექტდა და დალონდა ხელმწი-
ფის ქალი. ვისი რჩევა გაეგონა:
კეთილ ფერისა თუ ბებრუხანა ჯუ-
ჯასი. რა თქმაა, გული ვარდებისკე-
ნა ჰქონდა, მაგრამ იქმნება, მართლა
ისე საბიშია ეს ვარდი, როგორც
ლამაზია?

ხელმწიფის ქალმა არ იცოდა რა
ექმნა და გადასწყვიტა: შინ წავალ,
გადის მოველაპარაკები და კარგად
მოვიფიქრებ, როგორ მოვიქცეო. განა ხვალ ან ზეგ ვერ მოვესწრობი
ვარდის მოწყვეტას! ეს ბალი ხომ
არსად გაიქცევა.—საბრალო ქალი!
რა იცოდა, რომ ბებრუხანა ჯუჯა
კაცის სიტყვებმა გულში საშინელი
ეჭვი ჩიუნერგა, რომელიც დაძლებავს
მის ახალს გაზღობას, ამ მშვენიერს
გაზაფხულს, რომელიც მეორედ აღ-
რავისთვის მოვა.

V

შირბოლა დღეები, ოთვეები, წლები
და ხელმწიფის ქალი ეპევით იტანჯე-
ბოდა. რას არ გაიმეტებდა ეხლა
ხელმწიფის ქალი, ოლონდ კი შეე-
ძლო ის ვარდი დაეკრიფა, ის
„ალერსი, კოცნა, ლიმილი სიყვარუ-
ლისა.“

მაგრამ ჯუჯა კაცის სიტყვები
აშინებდა. ეშინოდა ხელები არ და-
ეწვე, ეშინოდა, ამ ლამაზ ვარდებს
სახლში თან არ შემოჰყვეს სიმწარე,
ცრემლი, გლოვა დაკარგულის ბე-
დნიერებისა. დრო გადიოდა და ხე-
ლმწიფის ქალი თან და თან მეტაც
იტანჯებოდა. რამდენჯერ გაუწვდენი
ხელები მშვენიერ ბალისკნ, მაგრამ
ჯუჯა კაცის სიტყვები აფონდებოდა
და თავის სიცოცხლეს ისე ატარებ-
და, როგორც იმან ურჩია: მოსამსა-
ხურეს თავთ ადგა, ოთხებს ალა-
გებდა, რიგზედ აწყობდა მურაბის
ქილებს.

ბოლოს ვეღარ გასძლო და ერთ
დილის გადასწყვიტა, ასეთი სი

VI

რობლა: მერე მშვენიერი
დამჭერას რიყოს?

გზაში ფიქრობდა: მერე მშვენიერი
ვარდი რომ დამჭკნარიყოს?!

რუსეთში - ამ ბოლო ქრისტენების შესაჩინევად იმპერატორის წარმოედინი. წარსულ წელს ურალსა და კამბირში 2,601 ფუთი ოქრო უპოვიათ, 219 ფუთით მეტი, ვიდრე 1891 წ. საზოგადოდ ამ ცეკვას კენელ ათ წელიწადში ძლიერ დაეცა ოქროს წარმოება მთელს რუსეთში, ისე რომ საშუალო რიცხვით 1892 წ. 366 ფუთი ოქრო მეტი მოუთხრიათ, ვიდრე ყოველ ამ ათ წელთაგანში. ასეთი შესაჩინევი ნაბიჯი ოქროს წარმოებისა 1892 წ. ათას გვარ მიზეზებით აიხსნება: 1) რამდენსამე ალაგას ახლად დაიწყეს ოქროს თხრა, მაგ., ურალზე ქან პოლოვცებისამო ალაგას დაწყებინა ოქროს წარმოება; 2) ზოგიერთ ალაგებში შემოიღეს ახალი ტეხნიკა ოქროს წარმოებისა; 3) 1891 წლის შემშილობამაც ხელი შეუწყო აქროს წარმოებას: ბევრი ოქროს მდებნელი და მომუშავე მოემატა. ამასთანავე სამუშაო ფასმაც იმატა და უფრო მეტი მუშა ხელი მიიზიდა ოქროს წარმოებამ.

სამუშაო ფასის აწევამ მასიში 22 ფუთი ოქრო წაუმატა შარშან, 1891 წელთან შედარებით. ზოგიერთ ალაგებში, საღაც აქროს წარმოება უკვე 30 შეწყვეტილი და მივიწყებული იყო, ხელახლად დაიწყეს მუშაობა. ამ გვარ ადგილებიდგან ურალში 50 ფუთი ოქრო მოსთხარეს. ტომსის სამთო გამეობაშიც $5^{\circ}/_{\text{o}}$ -ი იმატა აქროს წარმოებამ, ირკუტსკში — $12^{\circ}/_{\text{o}}$ -ით, ლენის ოლქში $111^{\circ}/_{\text{o}}$ ფუთით მეტი ოქრო მოუთხრიათ შარშან, ვიდრე 1891 წელს. შარშანდელი ოქროს წარმოება რუსეთში აშკარად ამტკიცებს, რომ თუ გულდადებით შეუდებიან მუშაობას და ყველა ზემოხსენებულ საშვალებას იხმარებნ, ეკვს გარეშე, შესამნევად აიწევს პარსეტში ოქროს წარმოება. ამისათვის ფრიდ საყურადღებო და საჭიროა გამოკვლეული იქნას ის მიზეზი, რამაც შეაფერხა და დასცა ამ ათას წლის განმავლობაში ოქროს წარმოება მთელს რუსეთში.

წარსულ წელს მთელს რუსეთში 54 მილიონის ოქრო მოუთხრიათ.

უცხოეთი

ପ୍ରାଚୀନଶ୍ରୀ । ତାରିଖୀଳି ସାହେଦିଲ୍‌ପିନ୍‌ଦା କୁଦା-
ଲ୍‌ମାଶି ଦ୍ୱାରା ଲୋନନ୍ତ ଫାଇନାର୍‌ଟା ସାନ୍‌
ଟ୍‌ର୍‌ଯୁଗେ ର୍କ୍‌ଯୁଗେରାଟି ତାରିଖୀଳି ମହିଦା-
ଲ୍‌ଗବାହୀର୍‌ଦ । ଏ ର୍କ୍‌ଯୁଗରାଟିରଙ୍ଗାନ୍ତ କିନ୍‌ତା,
ରନ୍‌ଧି ତାରିଖୀଶି 82 ଫିଲିଳ ଗାନ୍ଧାର-
ଲ୍‌ଗବାହୀ ମୁଖ୍ୟର୍‌କର୍ମପତା ରାଜୁକ୍‌ଷ୍ଵ କୁଦାପ୍-
ନୀର ଦା 547, 756-ଠଙ୍ଗାର 2,447, 957-
କ୍ୟାଲ ଅବ୍ୟାଳା । ମତ୍‌ର୍‌କ କାନ୍ତରାନ୍ଦଗ୍ରହଣି-କ୍ଷା
ଏ 82 ଫିଲିଳ ଛିନାର 29,930,736 କ୍ୟା-
ଲିର ପ୍ରାତିଲିଂହ, କ୍ଷେତ୍ର-କ୍ଷା 38,343,142
କ୍ୟାଲା । ରନ୍‌ଧିରାତ୍ରି କ୍ଷେତ୍ରାବ୍ଦ, ତାରିଖୀଳାନ
ଶ୍ରେଷ୍ଠର୍‌କର୍ମପତା ମତ୍‌ର୍‌କ କାନ୍ତରାନ୍ଦଗ୍ରହଣ ମାଲି-
ନ । କାନ୍ତରାନ୍ଦ କୁଦାରିନୀ । ଅମାସତାନାଵ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ-
କିନ୍‌କର୍ମପତା ଏ ଗାନ୍ଧାରମେବାପ, ରନ୍‌ଧି ତାରିଖୀ-
ଶି ମୁଖ୍ୟର୍‌କର୍ମପତା, କାନ୍ତରାନ୍ଦ ଗାନ୍ଧାରକ୍‌ଷ୍ଵ-
କ୍ୟାଲ, ତାବୁଳ କାଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠକିନ୍‌କର୍ମପତା ଗା-
ନ୍‌ଦିଲ୍‌ଗବାହୀର୍‌ଦ ମେ-XII କାନ୍ତରାନ୍ଦିଲି ତା-

